

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.21.042/2017/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a Szabó & Juhász Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Szabó Miklós) által képviselt felperesnek - a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (ügyintéző: dr. Varga Istvánügyvéd) által képviselt **Magyar Állam** I. r. és a Dr. Szarvas Imre Ügyvédi Iroda(ügyintéző: ügyvéd: dr. Szarvas Imre) által képviselt II. r. alperesek ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2017. szeptember 11. napján kelt 5.P.21.440/2016/23. számú ítélete ellen az I. r. alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezését **megváltoztatja**, és a felperes által az I. r. alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 635 000 (hatszázharmincezer) Ft-ra felemeli.

Kötelezi, a felperest, hogy fizessen meg az I. r. alperesnek 15 napon belül 20 000 (húszezer) Ft másodfokú perköltséget, míg az állami adóhatóság felhívására a I.rendű alperes nevenak 49 784 (negyvenkilencezer-hétszáznyolcvannégy) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az I. és a II. r. alperes között **(település 1. neve)-non** 2016. március 3. napján a **(település 2. neve, ingatlan hrsz.-a)**. hrsz. alatti ingatlan tárgyában létrejött **(szerződés száma)**. számú szerződés vele szemben hatálytalan és a szerződés az általa 2016. május 5. napján kelt és 2016. május 6. napján előterjesztett elfogadó nyilatkozat alapján az I. r. alperes mint eladó és közte mint vevő között jött létre. A II. r. alperest a keresetben foglaltak túrésére kérte kötelezni. A szerződésben az adásvétel tárgyát képező ingatlan teljes vételára 61 200 000 Ft-ban került meghatározásra.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására, a felperes perköltségben marasztalására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 12 700 Ft, míg a II. r. alperesnek 1 270 000 Ft perköltséget. Ezen felül a felperest 1 500 000 Ft eljárási illeték megfizetésére is kötelezte.

Határozatának a perköltség viselésére és összegére vonatkozó indokolása szerint az I. r. alperes képviselője a perben érdemi nyilatkozatot nem erjesztett elő, ezért javára a Pp. 78. § (1) bekezdése, továbbá a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltak alapján 10 000 Ft + áfa összegben találta megállapíthatónak az ügyvédi munkadíj összegét, míg a II. r. alperesnek járó perköltséget mérlegelés eredményeként határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen - annak részbeni megváltoztatása iránt - az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte a javára megállapított elsőfokú perköltség összegének felemelését 500 000 Ft

+ áfa összegre. Állította, hogy a perben érdemi védekezését előterjesztette, az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása téves. Ennek elkészítésével költségei merültek fel, így igényt tarthat az eljárás pertárgyértékéhez mérten egy mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjra, amelyet a fentiek szerint kért megállapítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezésének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, az I. r. alperes olyan időpontban terjesztette elő ellenkérelmét, hogy az a per első tárgyalását megelőzően a részére nem volt kézbesíthető, a per későbbi szakaszában az I. r. alperes érdemi nyilatkozatot nem tett, a tárgyaláson nem jelent meg, így a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban áll az elsőfokú bíróság által a javára megítélt perköltség összege. Rámutatott, miután az elsőfokú eljárás során az I. r. alperes az általa igényelt perköltség összegét nem jelölte meg, azaz nem kért többet, mint amit az ítéletben az elsőfokú bíróság meghatározott, a kérelemhez kötöttség elvéből következően utólag már nem igényelheti az általa megjelölt 500 000 Ft + áfa összeget, amit ettől függetlenül is eltűzottnak ítélt.

A fellebbezés **alapos**.

A Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merül fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.). A 75. § (2) bekezdése értelmében a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A bíróság a perköltség viselése felől az ítéletben vagy az eljárást befejező egyéb határozatban dönt (77. §). A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni, ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a felperes keresete megalapozatlannak bizonyult, azt az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította, ennél fogva a felperes köteles az alperesek peres eljárással kapcsolatos valamennyi költségének a megtérítésére. Iratellenes az elsőfokú bíróság megállapítása a tekintetben, hogy az I. r. alperes az eljárás során érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő. A periratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az I. r. alperes 10. sorszám alatt érdemi ellenkérelmet csatolt, amely 5 oldal terjedelmű volt, ebben kifejtette a kereseti kérelemmel kapcsolatos jogi érveit, érdemi álláspontját, egyidejűleg kérte a perben tartandó tárgyalások távollétében történő megtartását. Az eljárás során az elsőfokú bíróság két tárgyalást tartott, majd a második tárgyalás eredményeként ítéletet hozott. Tény, hogy az I. r. alperes további előkészítő iratot a perben nem csatolt be, de ennek nincs jelentősége, miután érdemi álláspontját 10. szám alatt kifejtette, és az elsőfokú bíróság sem tartotta indokoltnak, hogy további nyilatkozatokat tegyen. Ebből következően megállapítható, hogy az I. r. alperes a jogvita mikénti elbírálása szempontjából releváns álláspontját az elsőfokú eljárás során írásban kifejtette, majd az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló iratok és adatok alapján, szélesebb körű bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül döntést hozott.

Lényeges, hogy az I. r. alperesnek érdemi ellenkérelme kifejtéséhez tanulmányoznia kellett a felperes keresetlevelét, annak mellékleteit, a perbe benyújtott egyéb beadványait, majd ezekkel összefüggésben kellett megtennie érdemi nyilatkozatát. Nem hagyható figyelmen kívül emellett az sem, hogy az elsőfokú eljárás pertárgyértéke 61 200 000 Ft-ban határozható meg, amely nem

egyedüli, de lényeges szempont a pernyertes fél javára megállapítható perköltség összegének meghatározása során.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről rendelkező 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a fél pernyertesség esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásának címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére. Ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a rendelet 3. § (2) - (6) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével állapítja meg. Ennek megfelelően az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege - 10 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10 000 Ft, míg a 10 000 000 Ft feletti, de 100 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a fentiekben meghatározott munkadíj és a 10 000 000 Ft feletti összeg 3 %-a, de legalább 100 000 Ft (3. § (2) bekezdés a), b) pont). Jelen elsőfokú eljárás pertárgyértéke 61 200 000 Ft volt, így az IM rendeletben rögzítettek alapulvételével az I. r. alperes minimum 110 000 Ft + áfa, azaz 139 700 Ft, legfeljebb 2 036 000 Ft + áfa, azaz 2 585 720 Ft elsőfokú perköltség illetné. Az I. r. alperes az öt megillető elsőfokú perköltség összegét 500 000 Ft + áfa összegben határozta meg, amely a kifejtett ügyvédi tevékenységre, a pertárgyértékre az I. r. alperesi jogi képviselő ügyvédi tevékenységének és beadványainak színvonalára tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak, ezért az ítélet tábla az I. r. alperes javára megítélt perköltség összegét - a rendelet 3. § (6) bekezdése szerinti mérséklés alkalmazása mellett - a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően felemelte.

A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel megjegyzi az ítélet tábla, a perköltség összege megállapítása során nincs döntő jelentősége annak, hogy az I. r. alperes érdemi ellenkérelmét mely időpontban terjesztette elő, az ugyanis tényszerűen benyújtásra került, a periratok között megtalálható, annak pedig nem volt eljárásjogi akadálya, hogy a jogi képviselő a tárgyalás távollétében történő megtartását kérje. Ez utóbbi körülménynek a perköltség meghatározása során csupán akkor lehetne jelentősége, ha az I. r. alperes a tárgyaláson való megjelenésével kapcsolatban költségigényt kívánt volna érvényesíteni, ilyen azonban nem volt. A perköltség összegének meghatározása során nem vonhatja a bíróság mérlegelési körébe a pervesztes fél vagyoni, jövedelmi viszonyait, illetve anyagi helyzetét sem, ez ugyanis legfeljebb egy költségkedvezmény iránti kérelem elbírálása során képezhetné mérlegelés tárgyát.

Hangsúlyozni kívánja az ítélet tábla, az I. r. alperes az elsőfokú eljárás során előterjesztett érdemi ellenkérelmében kérte perköltsége megállapítását, olyan jogszabályi kötelezettsége azonban nem volt, amely szerint azt összecszerűen, pontosan meg kellett volna határoznia, ezért úgy kellett tekinteni, hogy költségeit a hivatkozott IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglaltak alapulvételével kéri meghatározni. Erre tekintettel nem volt akadálya annak sem, hogy a felperes fellebbezésében a perköltség összegét konkrétan meghatározza, mi több fellebbezésében köteles volt megjelölni, hogy az elsőfokú bíróság ítélete perköltségre vonatkozó rendelkezését mennyiben és miként kéri megváltoztatni (Pp. 235. § (1) bekezdés).

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az I. r. alperes fellebbezése eredményesnek bizonyult, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles egyfelől az I. r. alperes fellebbezési eljárási költségeinek megfizetésére (32/2003. (VIII. 22.)) IM rendelet 3. § (5) bekezdés, 4/A. §), valamint az illetékeljegyzési joga folytán

feljegyzett eljárási illeték viselésére (Itv. 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés).

Az ítélőtábla az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2017. december 21.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró